

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Imperatoris Constantini ad concilium Tyri conuocatum epistola, & sancti
Athanasii Arianorū impulsu proscptione. Ca. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

causæ studebant, occasionem denuo nacti, eos in communem receperunt. Atque cum hoc fecissent, literas dedere imperatori, scripsereque tum ad ecclesiam Alexandrinam, tum ad episcopos & clericos Aegypti, Thebaidis, & Libyæ, eos hortati admodum, ut Arium & Euzoium lubentibus animis reciperent: quippe tum eorum fidem veram esse testimonio imperatoris confirmatâ fuisse (quâ quidē fidē suis literis subiunxerunt) tum cōcilium iudicio imperatoris suffragatum esse. Atq; hæc quidē ad hunc modū Hierosolymis Arianorum studio facta esse cognouimus.

Imperatoris Constantini ad concilium Tyri conuocatum epistola, & sancti Athanasii Arianorū impulsu proscriptio. C. A. XXVII.

Athanasius autem Tyro fugiens, venit Constantinopolim, atque accedens ad imperatorem, coram episcopis, qui ipsum cōdemnauerant, de iniuriis acceptis conqueritur: orat imperatorem, ut res Tyri iudicatæ, ipso audiente examinentur. Itaque Constantinus eius postulationem æquam arbitratus, epistolâ ad episcopos, qui Tyri in vnum conuenerant, scripsit ad hunc modum.

Victor Constantinus, Max. August. episcopis, qui Tyri conuenerunt. S.

Quanquàm haud equidē scio cuius generis sint ea, quæ à vestro concilio non sine tumultu & magna contentionum procella decreta sunt: videtur tamen ipsa veritas turbulenta quadâ animorū vestrorum concitatione penitus labefactata. Nam vos dū similitatē, quâ nullo modo vultis deponere, mutuò inter vos exercetis, ea, quæ veritate attingunt, quæq; Deo grata acceptaq; sunt, omnino negligitis. Verùm diuina prouidētia perfectum iri spero, ut tum huius cōtentionis lues perspicuè deprehēsa, prorsus dissipetur, tum nobis planū fiat, vos ne, qui ibi in vnum cōuenistis, vllā veritatis curâ duxeritis, deq; rebus in disceptationē vocatis, neq; gratia alicuius, neq; odio adducti, sententiâ pronūtiaueritis. Quapropter opus est ut omnes vos ad meâ pietatē propere accedatis, quò ratio rerum à vobis gestarum

SOZOMENI HISTOR.

gestarum per vos accurate reddatur. Quid verò causæ sit, cur hæc ad vos scribenda putarim, vosque ad me per litteras accersuerim, ex illis, quæ sequuntur, intelligetis. Mihi quidem ad locum quendam vrbs Constantinopolis, quæ à meo nomine nomen accepit, quæque nostra beatissima patria est. proficiscenti (contigerat quidem id temporis in equo vehi) Athanasius in media platea, cū quibusdā aliis, quos circa se habebat, adeo subito & præter omnem expectationem sit obuiam, adeo vt me profecto in permagnam iraduxerit admirationem. Ac Deum testor qui res cōtuentur vniuersas, me primo aspectu, quisnam esset, neutiquam potuisse cognoscere, nisi quidam ex nostro comitatu, tum quis esset, tum quam iniuriam accepisset, nobis vt par erat, de illis rebus quas retulerunt percontantibus, manifestò declarassent. Ego tamen id temporis neque sum cum illo locurus, neque sermonem contuli. Et quanquam ille rogabat, vt à me audiretur, ego tamen planè recusabam: & parum aberat, quin eum acerbius tractatū, omnino abigendū præcepissem. Ille verò aliud nihil postulabat, quàm vt nobis presentibus, de iniuria, quam passus fuerat, opportune posset exposulare. Quod quidem cum & mihi consentaneū rationi videretur, & tempora idem ipsum postularent, non inuitus equidem ista ad vos perscribenda curavi, vt omnes qui ad concilium Tyri coactum conuenistis, è vestigio ad castra nostra maturaretis, reque ipsa vestrum iudicū æquū, sincerūq; cōmonstraretis, me audiente, quem ingenuum Dei famulum esse vos ipsi non inficias iueritis. Nam mea religiosa erga Deum obseruantia, pax vbique viget, & nomen Dei ab ipsis Barbaris, qui ad hoc tempus vsque veritatem ignorarunt, sanctè ingenueque extollitur. Ac constat inter omnes eum, qui veritatē ignorant, ipsum Deum quoq; ignorare. Attamē Barbari mea opera, qui ingenuus, scilicet Dei famulus sum (sicut antè dictum est) ad Dei notitiam venerunt, eumque sanctè colere didicerunt: quem quidem me in omnibus locis defendere, reque vera mihi benigne providere animaduertunt. Qua de causa in primis Deum cognoscere cœperunt: quem etiam nostri imperii metu inducti, religiose colunt illi quidem, sed nos, qui sanctæ ecclesiæ illius myteria propugnare videri volumus

lunus (non enim dicam, obseruare) nos, inquam, nullas alias res nolumus, quam eas, quæ discordiam & odium pariant, & in summa, quæ ad exitium humani generis spectent. Sed facite, ad nos celerrimè, ut dixi, accedatis: hoc pro certo persuasum habentes, nos omnibus viribus laboraturos, ut quæ sacro Dei eloquio contineantur, ea integrè incorruptèque conseruentur. Quibus quidem, cum hostes religionis Christianæ, qui simulatione sacrosancti Christi nominis varias ac diuersas blasphemias in ecclesiam inuexerunt, iam dissipati, protriti, & extincti videantur, nulla ignominia infamiaeue nota omnino inuri possit. Quæ cum scripisset imperator, alii metu perculsi, domum reuerterunt: At Eusebius & sui fautores ad imperatorè profecti, concilium Tyri habitum iusta æquaquæ de Athanasio decreuisse constanter affirmarunt: testesque adduxerunt in medium Theognidem, Marin, Theodorum, Valentem & Ursacium, atque persuaserunt ei, quod Athanasius calicem mysticū cōfregerat: multa; alia falsò in eū cōmenti, calūniis, quod volebant, cōsecuti sunt. Nam imperator, seu quod ista vera esse credebat, seu quod episcopos inter se de cætero, si Athanasius è medio remoueretur, cōcordaturos existimabat, dedit mandatū, ut ad Treuerim in lendā quod est oppidū Gallia ad occasum solis spectantis migraret. Cui obsecutus Athanasius, eò rectā se contulit.

Quod Alexander episcopus Constantinopolitanus, Arium in communionem accipere recusauit, & quomodo Arius ad exonerandum alium extimulatus, diruptus fuerit, & quid de Arij diruptione magnus Athanasius memoriae prodiderit.

CAPVT XXVIII.

Post consilium Hierosolymis celebratum, venit in Aegyptū Arius. Ac cum ecclesia Alexadrina cum eō cōmunicare recusaret, rediit denuò Constantinopolim. Cum autem suæ doctrinae fautores, & quotquot Eusebii

G episcopi